

Nr 15

Av herr **Wiklund** i Stockholm, *angående fortbildningen av körkortsinnehavare.*

Det antages allmänt eller får anses styrkt att av de tre orsaksfaktorerna till trafikolyckorna, nämligen bilen, vägen och människan, den sistnämnda faktorn spelar den mest framträdande och ofta även den avgörande rollen och detta inte minst vid de svåraste olyckorna. Det finns därför all anledning att ägna alldeles särskild uppmärksamhet åt bilförarens kompetens att på ett tekniskt riktigt sätt köra bil under samtidigt iakttagande av trafiksäkerhetens regler.

I trafiksäkerhetsverkets program för arbetet för ökad trafiksäkerhet under tiden den 1 januari 1969—den 30 juni 1970 ingår vissa åtgärder, som just riktar sig mot körkortsinnehavare (bl. a. prövning stickprovvis av deras hälsotillstånd, trafikfärdigheter och körskicklighet). Samtidigt med uppgift om att trafiken 1969 torde ha krävt 1 250 dödsoffer har från trafiksäkerhetsverket strax efter nyår via dagspressen meddelats, att de

första försöken med kontroll av bilförarnas trafikfärdigheter kan bli aktuella redan i år. Trafiksäkerhetsverket håller på att utarbeta riktlinjer. Avsikten är att tvinga alla fordonsförare att hålla sig à jour med reglerna. Den som visar alltför bristfälliga färdigheter beordras avlägga nytt teoriprov för körkortet. Spricker vederbörande dras körkortet in.

Mot bakgrund av nuvarande, ohyggliga förhållanden på våra vägar och i trafikmiljön i övrigt måste givetvis trafiksäkerhetskravet ställas strängt. Även de hotelser, som åtföljer den av trafiksäkerhetsverket initierade typen av trafikkontroll, måste under nu föreliggande omständigheter godtas. Det synes dock innebära en allvarlig psykologisk brist och felbedömning att den *vidareutbildning* av körkortsinnehavare, som också ingår i verkets ovannämnda program, inte med hjälp av lika stor publicitet som i fråga om förarkontrollen *samtidigt* erbjudes körkortsinnehavarna. Fråga är om man inte rent av har mest att vinna på organiserade strävanden i syfte att i erbjudandets form och i växande omfattning söka fortbilda körkortsinnehavarna. I varje fall skulle trafiksäkerhetsarbetets "image" säkerligen vunnit på den samtidighet i programmets förverkligande, som här åsyftas. Denna synpunkt måste enligt motionärens uppfattning tillmätas stor inte bara psykologisk utan också direkt praktisk betydelse, då det gäller att få starkt genomslag och ökad förståelse för trafiksäkerhetsverkets policy och trafiklagstiftningens efterlevnad hos allmänheten. Enligt trafiksäkerhetsprogrammet är det verkets avsikt att i samarbete med bl. a. Trafikskolornas riksförbund, NTF och motororganisationer genomföra en mera långsiktig fortbild-

ning av körkortsinnehavare. Enligt uppgift lär denna fortbildningsverksamhets upp-
läggning och organisation ännu inte ha tagit fastare form, något som på ovan an-
förda skäl måste djupt beklagas.

Enligt undertecknads mening kan fortbildningen av körkortsinnehavare i vad avser
såväl trafikkunskaper (kunskap om olika trafikregler, trafikmärkenas innebörd, tra-
fiknykterhetsproblemet etc.) som körskicklighet genom lämpliga kontakter med de
stora folkliga organisationerna (inklusive deras bildningsverksamhet) och gott hand-
lag från organisatörernas sida med sannolikhet lätt utvecklas till en bred aktivitet
med karaktär av en folkrörelse. Den stora betydelsen av en väsentligt bättre trafik-
säkerhet bl. a. genom fortbildning av körkortsinnehavarna inses av alla, varför ett
”utspel” genom kontakt med hela folkrörelse-Sverige säkerligen skulle möta starkt
gensvar. Kontakter med de frivilliga organisationerna får i varje fall inte begränsas
till motororganisationerna, där medlemmarnas bilintresse torde vara så stort att
fortbildningsbehovet bland dessa kan förväntas vara tämligen begränsat. Motororga-
nisationerna skulle väl i första hand kunna medverka med insatser avseende till-
handahållande av instruktörer och informationsmaterial till kampanjer, kurser och
konferenser, organisation av dessa etc., medan folkorganisationerna skulle kunna stå
som engagerande medarrangörer till de helst stort upplagda kurs- och tränings-
kampanjer, som kan komma i fråga, medverkan med spridning av faktamaterial etc.
Det gäller under alla förhållanden att skapa bredd åt hela denna angelägenhet, så
att så många som möjligt av körkortsinnehavarna nås och engageras. Erfarenheter
av här åsyftat, brett samarbete i samband med upplysningskampanjen före höger-
trafikomläggningen bör härvid utnyttjas under fördjupning av samarbetskontakterna
jämfört med vad som var fallet under denna kampanj. Det närmare organisations-
och planeringsarbetet efter nu antydda linjer bör ankomma på trafiksäkerhetsverket
under medverkan av ledningen för de folkorganisationer som här avses.

Med stöd av vad sålunda anförts föreslås,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer,

att trafiksäkerhetsverket får i uppdrag att påskynda organisation
och planering av den fortbildning av körkortsinnehavare, som in-
går i nämnda ämbetsverks trafiksäkerhetsprogram;

att därvid de folkliga organisationerna inbjudes att medverka
som arrangörer av olika aktiviteter med syfte att om möjligt göra
fortbildningen i trafikkunskaper och körskicklighet till en folk-
rörelse med därigenom brett och starkt genomslag; samt

att förslag i ämnet med beräkning av erforderliga kostnader och
hur dessa skall täckas framlägges senast under nästa års riksdag.

Stockholm den 14 januari 1970

Daniel Wiklund (fp)
i Stockholm